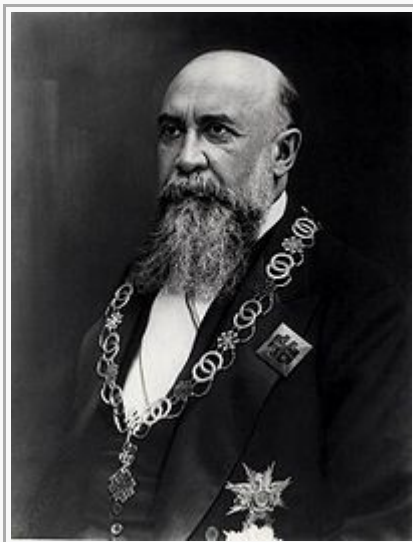

Nicolae Iorga

Nicolae Iorga

Prim-ministrul României

În funcție

19 aprilie, 1931 – 6 iunie, 1932

Precedat de [Gheorghe Mironescu](#)
Succedat de [Alexandru Vaida-Voievod](#)

Născut(ă) [5/17 iunie](#), 1871
[Botoșani](#), [Romania](#)

Decedat [27 noiembrie 1940](#) (69 ani)
[Strejnicu](#), [Județul Prahova](#)

Partid politic [Partidul Naționalist-Democrat](#)

Confesiunea [Ortodox](#)

Nicolae Iorga (n. [5/17 iunie 1871](#), [Botoșani](#) - d. [27 noiembrie 1940](#), [Strejnic](#), [județul Prahova](#)) a fost un istoric, critic literar, documentarist, dramaturg, poet, enciclopedist, memorialist, ministru, parlamentar, prim-ministru, profesor universitar și academician [român](#). După cum a afirmat [George Călinescu](#), Iorga a jucat în cultura românească, în primele decenii ale [secolului XX](#), "rolul lui [Voltaire](#)".

Primii ani

Părinții lui Iorga au fost Nicu Iorga, avocat, și Zulnia Iorga (născută Arghiropol). Numele de botez este *Niculae*, acesta fiind și motivul pentru care, în marea majoritate a cazurilor, în timpul vieții s-a semnat N. Iorga. Numele *Nicolae* apare târziu și rar din mâna sa, fiind covârșitor folosit ulterior, la reeditarea (cenzurată și parțială) a scrierilor sale. Soția lui Nicolae Iorga a fost Catinca.

Absolvent al Universității din Iași (1889), pe care a absolvit-o într-un singur an.

Studiile

După studii elementare și gimnaziale în [Botoșani](#), termină [Liceul Național din Iași](#) în 1888. Absolvă [Universitatea din Iași](#) într-un singur an cu diploma "*magna cum laude*". Continuă studiile universitare la [Paris](#), [Berlin](#) și [Leipzig](#), obținând doctoratul (1893) la numai 23 de ani.

Un patriarh al culturii române

Iorga devine în 1893, la numai 23 de ani, membru corespondent al [Academiei Române](#). În 1894, la 24 de ani, obține prin concurs catedra de istorie la [Universitatea din București](#). Din 1911 este membru activ al [Academiei Române](#). Începând din 1922 ține cursuri de vară la [Vălenii de Munte](#), județul Prahova.

Nicolae Iorga:, *Țara noastră are, înainte de toate, o datorie: aceea de a munci. Munca, adevărată și spornică, nu se poate face decât prin solidaritate națională”*

Dotat cu o memorie extraordinară, cunoștea istoria universală și în special pe cea română în cele mai mici detalii. Nu este cu puțință să-ți alegi un domeniu din istoria românilor fără să constați că Nicolae Iorga a trecut deja pe acolo și a tratat tema în mod fundamental. În timpul regimului comunist opera sa istorică a fost în mod conștient ignorată, istoria României fiind contrafăcută în concordanță cu vederile regimului de către persoane aservite acestuia. Iorga a fost autor al unui număr uriaș de publicații, cel mai mare poligraf al românilor: circa 1.250 de volume și 25.000 de articole.

Opera sa istorică cuprinde diverse domenii: monografiile de orașe, de domnii, de familii, istoria bisericii, a armatei, comerțului, literaturii, tipăriturilor, a călătorilor în străinătate etc. Câteva din publicațiile mai importante: [Studii și documente cu privire la istoria românilor](#), în 25 volume (1901-1913), [Istoria imperiului otoman](#) în 5 volume (apărută în limba germană: *Geschichte des osmanischen Reiches*, 1908-1913), [Istoria românilor](#) în 10 volume (1936-1939). Ca literat, Nicolae Iorga a scris poezii, drame istorice ([Învierea lui Ștefan cel Mare](#), [Tudor Vladimirescu](#), [Doamna lui Eremia](#), [Sfântul Francisc din Asisi](#) și altele), volume memorialistice ([Oameni cari au fost](#), [O viață de om, așa cum a fost](#)). În 1903 a preluat conducerea revistei [Sămănătorul](#). Ca om politic, a fost co-fondator al Partidului Național Democrat, în anii 1931-1932 Prim-Ministru și Ministru al Educației Naționale. Membru al parlamentului în mai multe legislaturi, Iorga era un reputat orator, temut de adversarii săi politici.

Contribuții

Nicolae Iorga a fost fondatorul (1920) și director al școlii române din Paris ("*Fontenay-aux-Roses*"). A editat și condus numeroase ziare și reviste ("Neamul românesc", "Revista istorică", "Revue Historique du Sud-Est-Européen", "Floarea darurilor" etc.). Unul dintre doctrinarii sămănătorismului (a condus revista "Sămănătorul" în perioada 1905-1906).

A întocmit numeroase volume de izvoare, documente ("Notes et extraits pour servir à l'histoire des Croisades au XV-e siècle", 6 vol., "Studii și documente cu privire la istoria românilor", 31 vol. ș.a.). Deși structural refractar subordonării faptului istoric unui sistem filosofic, a îmbogățit gândirea istorică cu o nouă viziune, dominată de factorul spiritual și întemeiată pe unele "permanențe", coordonate ale dezvoltării istorice. În domeniul istoriei naționale, a elaborat monografii și sinteze de mare valoare ("Istoria lui Mihai Viteazul", "Istoria bisericii române", "Istoria armatei românești", 2 vol., "Istoria comerțului românesc", 2 vol., "Geschichte des rumänischen Volkes im Rahmen seiner Staatsbildungen", 2 vol., "Istoria românilor", 10 vol. ș.a.) și a integrat istoria României în istoria universală ("La place des Roumains dans l'histoire universelle", 3 vol.), relevând originalitatea culturii românești și interdependența istoriei poporului român cu istoria altor popoare. Contribuția la cercetarea istoriei universale ("Geschichte des Osmanischen Reiches", 5 vol., "Cărți reprezentative în istoria omenirii", "Histoire de la vie Byzantine", 3 vol.), ca și vastitatea operei și preocupărilor sale, îl situează între marii istorici ai lumii.

Împreună cu un grup de profesori, fizicieni și alți oameni de știință a ajutat la pornirea mișcării de cercetași din România și la dezvoltarea organizației **Cercetașii României**.

Sfârșitul

Nicolae Iorga a avut un sfârșit tragic, fiind ridicat de la vila sa din Sinaia și asasinat la 27 noiembrie 1940 de către legionari. Membrii **Gărzii de Fier** îl considerau responsabil de uciderea comandantului lor, **Corneliu Zelea Codreanu** în timpul dictaturii regelui Carol al II-lea, când în urma unei scrisori deschise adresate de Codreanu către Iorga, acesta fiind și consilier regal, i-a intentat proces și liderul legionarilor a fost condamnat pentru calomnie. Ulterior Codreanu a fost asasinat din ordinul regelui. După aflarea veștii despre asasinarea lui Iorga, 47 de universități și academii din întreaga lume au arborat drapelul în bernă.

Casa memorială din Vălenii de Munte

Opere

Iorga este autorul a 1003 volume, 12755 articole, 4963 recenzii.

Istoriografie

Activitățile științifice ale lui Iorga reflectă credințele sale de-o viață. Fiind un [naționalist](#) moderat și un apărător al tradiționalismului țărănesc (aspect observabil și din asocierea sa cu [Sămănătorul](#)), Iorga a devenit interesat în documentarea istoriei domeniilor rurale din vechea [Valahie](#) și [Moldova](#). Constatând lipsa de surse privind istoria română din [Evl Mediu](#) și încercând să descrie procesul de tranziție de la [Dacia romană](#) la un popor vorbind o [limbă romanică](#) (*vezi* [Originile românilor](#)), Iorga și-a concentrat eforturile înspre cercetării modului în care au fost păstrate obiceiurile [romane](#) în zonele rurale.

Troita Nicolae Iorga din satul Strejnicu, comuna Tirgisoru Vechi.

